

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 5CdoR/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923200659
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Kolcun
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:5923200659.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci oprávnenej Mgr. K. V., narodenej XX. L. XXXX, G. F., K. XXX/XX, zastúpenej advokátom JUDr. Miroslavom Koníčkom, Ružomberok, A. Bernoláka 6, proti povinnému Mgr. Y. V., narodenému XX. L. XXXX, G., G. XXX, zastúpeného advokátkou JUDr. Gabrielou Kľačanovou, Martin, A. Kmeťa 10511/17, v konaní o návrhu matky na výkon rozhodnutia vo veci maloletých detí F. V., narodeného XX. L. XXXX, O. V., narodenej XX. Y. XXXX, Z. V., narodeného XX. D. XXXX, zastúpených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. RK-3Em/1/2023, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2024 sp. zn. 13CoE/8/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov konania n e m á nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 10. októbra 2023 č. k. RK-3Em/1/2023-328 výrokom I. nariadil výkon výrokov VI., VII., VIII., XIII. rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 11P/79/2021 zo dňa 09. 11. 2022. Výrokom II. vo zvyšnej časti návrh matky (oprávnenej) na nariadenie výkonu rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 11P/79/2021 zo dňa 09. 11. 2022 zamietol. Výrokom III. návrh otca (povinného) na zastavenie konania o výkon rozhodnutia zamietol.

2. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 30. januára 2024 sp. zn. 13CoE/8/2023 na odvolanie otca (povinného) výrokom I. uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. RK-3Em/1/2023-328 zo dňa 10. 10. 2023 v napadnutých výrokoch I. a III. potvrdil a výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2.1. Odvolací súd uviedol, že odvolanie proti nariadenému výkonu rozhodnutia možno podľa § 377 ods. 3 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej ako „CMP“) odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný, alebo okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti. Odvolacie dôvody sa teda môžu týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia. Pre doplnenie odvolací súd uvádza, že okolnosťou, ktorá je spôsobilá po vzniku exekučného titulu spôsobiť zánik uloženej povinnosti, môže byť predovšetkým splnenie uloženej povinnosti, zmena alebo zrušenie exekučného titulu, prípadne smrť niektorého z účastníkov. Z obsahu odvolania podľa odvolacieho súdu vyplynulo, že povinný podal odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“). Neuvedol tak žiadny z dôvodov taxatívne vymedzených v zmysle ustanovenia § 377 ods. 3 CMP a ani z obsahu spisového materiálu nebol odvolacím súdom zistený žiadny z uvedených dôvodov. Vykonateľnosť exekučného titulu mal odvolací súd preukázanú z obsahu spisového materiálu (č. I. 16 spisu) a okolnosť, ktorá by spôsobila zánik uloženej povinnosti v konaní preukázaná nebola.

Po preskúmaní dôvodov napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahom spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie povinného, a to s poukazom na § 377 ods. 3 CMP nie je dôvodné.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal otec (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 420 písm. f) CSP a z § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

3.1. Prípustnosť dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľ odvodzuje od skutočnosti, že konkrétne súd prvej inštancie vo veci nesprávne právne posúdil právnu otázku, či vo veci existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré nie je možné pristúpiť k výkonu rozhodnutia podľa Vyhlášky č. 207/2016 Z. z. v spojení s ust. § 390 CMP. Odvolací súd podľa mienky otca len formalisticky potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa. Súdny oboch stupňov fatálne zlyhali pri posudzovaní dôvodov, pre ktoré súdne rozhodnutie nie je možné vykonať. Otec sa domnieva že výkon rozhodnutia mal byť vyhlásený za neprípustný pre existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré nie je možné rozhodnutie vykonať. Ani jeden zo súdov neskúmal, či je odpor maloletých detí voči uskutočneniu styku s matkou oprávnený a či by uskutočnenie výkonu rozhodnutia proti vôli detí ich nepoškodilo po ich psychickej, prípadne aj fyzickej stránke. Nie je v záujme maloletých detí, aby súdy autoritatívnym spôsobom nariadili deťom povinnosť sa s matkou stretávať. Ani jeden zo súdov otcovi nevysvetlil, ako sa otec má viac snažiť motivovať deti na styk s matkou. Otec deťom stretnutia pripomína, deti sú nachystané a na styk dostatočne pripravené, ale s matkou z vlastného rozhodnutia neodídu. Oba súdy podľa názoru otca detí dostatočne nezohľadnili mieru nevyhnutnosti zásahu do integrity osobností maloletých detí.

3.2. Otec zároveň poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. 04. 2021 sp. zn. III. ÚS 225/2020, podľa ktorého sa nesprávne právne posúdenie procesných noriem považuje za vadu podľa ust. § 420 písm. f) CSP. Domnieva sa, že v prejednáwanej právnej veci je nesprávne právne posúdenie procesných noriem dovolacím dôvodom jednak v súlade s § 421 ods. 1 písm. b) CSP ale aj vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP.

3.3. Dovolateľ je toho názoru, že nápravu pochybení v prejednáwanej právnej veci nemožno dosiahnuť len zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu. Otec považuje za potrebné z povahy veci zrušiť aj výroky I. a III. rozhodnutia súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 449 ods. 2 CSP a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie.

3.4. Navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 449 ods. 2 CSP zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 01. 2024 sp. zn. 13CoE/8/2023 a výroky I. a III. uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10. 10. 2023 č. k. RK - 3Em/1/2023-328 a vec vrátil Okresnému súdu Liptovský Mikuláš na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

4. K dovolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník maloletých detí, ktorý vo vyjadrení zo dňa 09. 05. 2024 uviedol, že dovolanie otca má byť podľa jeho mienky zamietnuté.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania (otec) zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

8. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 27. januára 2025 sp. zn. RK-3Em/1/2023 vyhlásil nariadený výkon výrokov VI., VII., VIII., XIII. rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 11P/79/2021 zo dňa 09. 11. 2022 za neprípustný a samotné konanie o výkon rozhodnutia vo veci maloletých detí zastavil (výrok II.). Predmetné uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 13. februára 2025. Z uvedeného vyplýva, že odpadol dôvod, pre ktorý súd začal toto konanie.

9. Najvyšší súd konštatuje, že v dôsledku vyhlásenia predmetného nariadeného výkonu rozhodnutia za neprípustný, nie je naplnená objektívna podmienka prípustnosti dovolania, ktorou je prípustný predmet dovolania, t. j. existujúce súdne rozhodnutie, ktoré možno preskúmať (§ 420, 421 CSP). Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že k vyhláseniu neprípustnosti výkonu rozhodnutia a zastavenie samotného konania došlo po podaní dovolania (v čase rozhodovania dovolacieho súdu neexistuje rozhodnutie spôsobilé dovolacieho prieskumu). Dovolací súd preto rozhodol o odmietnutí dovolania podľa § 447 písm. c) CSP.

10. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.